

ע"פ 5679/13 - פלוני,פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוירים פליליים

**ע"פ 5679/13
ע"פ 5918/13**

לפני:
כבוד המשנה לנשיא מא' נאור
כבוד השופט א' חיות
כבוד השופט י' עמידת

המערער ב-ע"פ 5679/13 :
פלוני
המערער ב-ע"פ 5918/13 :
פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
11.06.2013 ב-ת"פ 23346-12-12 שניתן על ידי כב'
השופט מ' גלעד

תאריך הישיבה: 23.12.2013 כ' בטבת התשע"ד

בשם המערער ב-ע"פ 5679/13: עו"ד יair NDSI
בשם המערער ב-ע"פ 5918/13: עו"ד אביב חזזה

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמל
בשם שירות המבחן לנוער: הגבי' שלומית מרדר

המשנה לנשיא מ' נאור:

1. בית המשפט המחויז ב חיפה הוגש כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בגין עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק). כתוב האישום הוגש נגד הביר, שהוא הנאשם 1 (להלן: הביר) ונגד שני המערערים בערעוריהם שבכורתת, אשר שניהם קטינים. מי שהוא הנאשם 2 (המערער ב-ע"פ 5679/5918) יוכנה א"ב. זהה סיפור המעשה, כפי שהוא עולה מכתב הנאשם המתוקן: הביר ושני המערערים הגיעו ביום 2.12.2012 לוחנות "מנטה" בתחנת דלק בנשר, בכונה לשוד את עובד החנות. השלושה נכנסו לחנותם כשפניהם מכוסות במכסות בד שחורות ועל ראשם כובע קופצין. בידי הביר ו-ש"ב היו סכינים ובידי א"ב היה חפץ חד. הביר ו-ש"ב איימו על העובד ב乃ופם לעברו בסכינים ודרשו ממנו כי יצא את הכסף מהקופה וכי ימסור לידיהם סיגריות מסווג "מרלבורו", כל זאת בשעה ש-א"ב עומד לידם ואוחז בידי בחפץ החד. בשלב זה נעמד א"ב בפתח החנות כשהחפץ החד בידו, בעוד הביר ו-ש"ב ממשיכים ומאיימים על העובד בסכינים שבידיהם. העובד מסר לשלווה סיגריות וכסף כדרישתם, ולאחר מכן המכ הביר ו-ש"ב התכופו דרך הדלפק לכיוון הקופה ולקחו ממנה סכום כסף נוספת. הביר לקח גם מספר קופסאות מסויקים מהדוכן, אז נמלטו השלושה מהמקום. השלושה הורשו כאמור, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

2. ש"ב צרכ' להליך שני כתבי אישום נוספים. בכתב האישום הראשון הואשם והורשע ש"ב בעבירה של דרישת נכס באזמים, לפי סעיף 404 לחוק, בגיןה לפי סעיפים 383(א)(1) ו-383(ג)(1)(ב) לחוק, במעשה מגונה בפומבי לפי סעיף 349(א) לחוק וכן בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק. בכתב האישום השני שצרכ' ש"ב להליך, הואשם ש"ב יחד עם אחר באירוע של איזומים ותקיפה שהלכו בו התבטא בתקיפת המתלוון, בגין הורשע ש"ב בעבירות תקיפה לפי סעיף 379 לחוק.

3. בגור דין ראה בית המשפט את שלושת הנאשםים כמו שביצעו את השוד בצוותא, אשר ביניהם, כך קבע, אין להבחין. תוך כך, דחה בית המשפט את טענתו של א"ב, לפיה רק "שמר בפתח". לפי קביעתו של בית המשפט, מדובר בחבורה אשר פעלה ייחודי להשתתפת של גניבת כסף קל, תוך איזומים על מחזיקו. בית המשפט ציין כי אין הוא רואה הבדל בין הביר ו-ש"ב לבין א"ב שאבטח את מעשיהם בעומדו בפתח.

לגביו הביר (שאינו מערער לפניו) ציין בית המשפט כי אף בהיותו בוגר צעיר הוא ביצע 32 עבירות נגד הגוף, הרכוש ועובד ציבור.

4. בית המשפט ציין כי ל-ש"ב ול-א"ב עבר פלילי וניסיבות חיים קשות. א"ב סובל ממחלת הסוכרת ומאסתמה. לגבי שני המערערים ציין בית המשפט כי גם כאשר גוזרים מסר בפועל על קטין ראי שמאסר זה יהיה מתון, במיוחד כשמדבר במאסר ראשון. בית המשפט הטיל על הביר 34 חודשי מאסר וכן הפעיל מאסר על תנאי שהלכו חופף וחלקו מצטבר, כך שעליו לרצות 36 חודשי מאסר בפועל. על ש"ב הטיל בית המשפט 24 חודשי מאסר בפועל וכן 3 חודשי מאסר בפועל במצטבר בגין התקיק הראשון שצורך, כך שscr הכל ירצה ש"ב 27 חודשי מאסר בפועל. כן הוטל על ש"ב מאסר על תנאי של 20 חודשים כשהဏוי הוא ש"ב לא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסווג פשע משך שלוש שנים. בנוסף, נגזרו עליו 8 חודשים מאסר על תנאי לבסוף משך שתיים עבירות אלימות או רכוש מסווג עווין, עבירת איזומים או עבירה מסווג עווין לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין. גם על א"ב הטיל בית המשפט 24 חודשי מאסר בפועל, 20 חודשים

מاسر על תנאי לבב יבצע במשך שלוש שנים כל עבירה של אלימות או רכוש מסוג פשוט ו-8 חודשים מاسر על תנאי, לבב יבצע במשך שנתיים כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון או עבירה של איום.

שני המערערים טוענים נגד אורכו של עונש המاسر בפועל ואורכו של המاسر על תנאי שהוטל.

דין והכרעה

5. שקלנו טענות הצדדים בכתב ובעל פה. לגבי ש"ב הגענו לכל מסקנה כי אין מקום להקל עמו. לגבי א"ב הגענו לכל מסקנה כי יש מקום להפחחת מה בעונש המاسر בפועל, כך שיremain עול 20 חודשים במקומם 24 חודשים. נבהיר.

6. על חומרת עבירות השוד אין צורך להזכיר מילוי. לעובדת קטינותם של המערערים שבפניו נתן בית המשפט ביטוי הולם שלא הטיל עליהם עונש זהה או קרוב לזה שהוטל על הבגיר. בית המשפט אף נתן דעתו לנסיבות האישיות שפורטו בתסקרים. נציין בכללות ובכללי לפגוע בצדעת הפרט כי התסקורים שהוגשו לבית משפט זה לגבי שני המערערים הם תסקרים שליליים, אם ננקוט לשון המעתה. בכלל, העונש נראה הולם את הנسبות גם בלי להביא בחשבון את התסקרים השליליים, אך תסקרים אלה יש בהם לדעתנו כדי להיות סיבה נוספת להקל בעונש. המאסרים על תנאי שהוטלו אינם קלים אך אין הם בלתי סבירים במידת המצדיקה התרבותית. אם ראיינו בכל זאת להקל הקלה מסוימת של 4 חודשים בעונש המاسر של א"ב – הדבר נבע משוני בין ש"ב בכמה עניינים: ראשית, בית המשפט צין כי לשניהם אין עבר פלילי. ואולם, התקיים המצורפים של ש"ב מעידים על כך שהעבירה מושא האישום אינה העבירה הראשונה שלהם, מה שאיינו נכון בעניינו של א"ב. מעבר לכך, אף שככל הנאים בפרשא זו הם מבצעים בנסיבות, התיאור הפיזי של מעשי של א"ב, עליו עמדנו לעיל, הוא חמור פחות מזה של הבגיר ושל ש"ב. על כן, החלטנו להפחית תקופת של 4 חודשים מעונש המاسر בפועל שהוטל על א"ב, כדי שהמדד בינהם יהיה הולם. שאר חלקו גזר הדין יעדמו בעינם, ערעורו של ש"ב נדחה.

ניתן היום, א' בשבט, התשע"ד (2.1.2014).

המשנה לנשיא

שפט

שפט